

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक शहात्तर

भविष्यवाण्यांचे उघडणे: १८५६ मध्ये प्रकाशाचा नकार आणि त्याचे परिणाम

Jeff Pippenger

2024-02-09

इ.स. १८५६ मध्ये “सात वेळा” यांचा प्रकाश उघड करण्यात आला, आणि इ.स. १८६३ पर्यंत त्या प्रकाशाचा नकार करण्यात आला. यहुदाहून आलेल्या संदेष्ट्याने तो प्रकाश दुष्ट राजा यारोबाम याच्याकडे आणला, आणि यारोबामाने त्या प्रकाशाचा नकार केला. यशयाने तोच प्रकाश दुष्ट राजा आहाज याच्याकडे आणला, आणि त्यानेही त्याचा नकार केला. शिलोहाच्या तळ्याशी संबंधित असलेल्या प्रकाशाचा स्वीकार करण्यास नकार दिल्यामुळे, यारोबामाचे (उत्तरेकडील) व आहाजाचे (दक्षिणेकडील) ही दोन्ही राज्ये अनुक्रमे इ.स.पू. ७२३ आणि इ.स.पू. ६७७ मध्ये उत्तरेकडून आलेल्या एका राजाने गुलामगिरीत नेली.

मोशे, आरोनाच्या बंडात; यशया आहाजबरोबर आणि यिर्मया इतर राजांबरोबर, मिलराइट इतिहासातील त्या विश्वासू लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होते, जे सर्व अंतिम-दिवसांच्या बंडामधील प्रकाशाचे संदेशवाहक यांचे प्रतिनिधित्व करीत होते. 1863 मधील अंतिम-दिवसांच्या संकटांपैकी “पहिले” संकट, आणि प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील “महाभूकंप” या “शेवटच्या” अंतिम-दिवसांच्या संकटाचे (लवकरच येणारा रविवारचा कायदा), या सर्व भविष्यसूचक रेषांद्वारे प्रतिनिधित्व केले जाते. यहुदामधील संदेष्टा अशा संदेष्ट्याचे प्रतिनिधित्व करतो की जो आपल्या जबाबदारीपासून पाठीमागे हटला, आणि शेवटी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाबरोबर त्याच कबरीत पुरला जातो. त्याचा मृत्यू आणि त्याचे दफन हे बेथेलच्या खोल्या संदेष्ट्याच्या आहाराचे अन्न खाणे व पेय पिणे निवडण्याच्या त्याच्या निर्णयाला प्रतिसाद म्हणून झाले.

रविवार कायद्याच्या वेळी पापसत्तेकडून (अशशूरच्या राजाकडून) पराभूत होण्याचा न्याय, जो यारोबाम आणि अहाज यांच्या उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांच्या विखुरण्याद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला होता, तो यहुदी भविष्यवक्त्याच्या नियतीशी सुसंगत ठरतो; कारण तो “सिंह” आणि “गाढव” यांच्या मध्ये मरण पावला. “सिंह” हे बाबेलचे प्रतीक आहे, जे अंतिम दिवसांत पापसत्ता आहे.

आणि असे घडले की, त्याने भाकर खाल्ल्यानंतर व पान केल्यानंतर, त्याने त्याच्यासाठी—म्हणजे ज्याला परत आणले त्या संदेष्ट्यासाठी—गाढव सज्ज केले. आणि तो निघून गेल्यावर, वाटेत त्याला एक सिंह भेटला व त्याने त्याचा वध केला; आणि त्याचा मृतदेह रस्त्यावर पडला होता, आणि गाढव त्याच्या जवळ उभे होते; सिंहही त्या मृतदेहाजवळ उभा होता. आणि पाहा, काही लोक तेथून जात होते; त्यांनी तो मृतदेह रस्त्यावर पडलेला आणि सिंह त्या मृतदेहाजवळ उभा असलेला पाहिला; मग ते ज्या नगरात तो वृद्ध संदेष्टा राहत होता तेथे गेले आणि ही बातमी सांगितली. आणि ज्याने त्याला वाटेतून परत आणले त्या संदेष्ट्याने हे ऐकले, तेव्हा तो म्हणाला, हा तो देवाचा मनुष्य आहे, जो परमेश्वराच्या वचनाला अवज्ञाकारी ठरला; म्हणून परमेश्वराने त्याला सिंहाच्या हवाली केले आहे, आणि त्याने परमेश्वराने त्याला सांगितलेल्या वचनाप्रमाणे त्याला फाडून मारून टाकले आहे. मग त्याने आपल्या पुत्रांना सांगितले, माझ्यासाठी गाढव सज्ज करा. आणि त्यांनी ते सज्ज केले. मग तो गेला, आणि त्याला त्याचा मृतदेह रस्त्यावर पडलेला, तसेच गाढव आणि सिंह त्या मृतदेहाजवळ उभे असलेले आढळले; सिंहाने तो मृतदेह खाल्ला नव्हता, आणि गाढवही फाडले नव्हते. तेव्हा त्या संदेष्ट्याने देवाच्या मनुष्याचा मृतदेह उचलून गाढवावर ठेवला आणि परत आणला; आणि त्या वृद्ध संदेष्ट्याने शोक करण्यासाठी व त्याचे दफन करण्यासाठी नगरात आणले. आणि त्याने त्याचा मृतदेह आपल्या स्वतःच्या कबरमध्ये ठेवला; आणि त्यांनी त्याच्यावर शोक करीत म्हटले, हाय, माझ्या बंधो! आणि असे घडले की, त्याने त्याचे दफन केल्यानंतर, त्याने आपल्या पुत्रांना सांगितले, जेव्हा मी मरेन, तेव्हा देवाच्या मनुष्याला ज्या थडग्यात पुरले आहे त्याच थडग्यात मला पुरा; माझी हाडे त्याच्या हाडांजवळ ठेवा; कारण त्याने परमेश्वराच्या वचनाने बेथेलमधील वेदीविरुद्ध, आणि शोमरोनच्या नगरांतील उच्चस्थानांच्या सर्व घरांविरुद्ध जो उद्धोष केला, तो नक्कीच पूर्ण होईल. 1 राजे 13:11-32.

यहूदाचा संदेष्टा दोन प्रतीकांच्या मध्ये मरण पावला. सिंह हे बाबेलचे प्रतीक आहे, आणि अंतिम दिवसांतील आधुनिक बाबेल म्हणजे उत्तराचा राजा होय, जो दानियेल अध्याय अकरा, वचन पंचेचाळीस मध्ये कोणाच्याही मदतीविना आपल्या अंतास येतो. त्याच्या अधिकाराचे चिन्ह म्हणजे सूर्याची उपासना होय; ही चौथी घृणास्पद गोष्ट आहे, आणि येथे लाओदीकेया-अॅडव्हेंटवादाच्या चौथ्या पिढीचे चित्रण यहजेकेल अध्याय आठ मध्ये सूर्यापुढे नतमस्तक होताना केलेले आहे. मिलरच्या स्वप्रात त्याला दाखविण्यात आले की केवळ रत्ने विखुरली गेली आणि झाकली गेली असेच नव्हे, तर ज्याने बायबलचे प्रतिनिधित्व केलेली ती पेटी स्वतःही फाडून टाकली गेली.

अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत तथाकथित आधुनिक बायबल-भाषांतरांचा उपयोग सुरू करण्याचे कार्य अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वाकडून प्रोत्साहित करण्यात आले. ती तथाकथित आधुनिक भाषांतरे भ्रष्ट हस्तलिखितांच्या एका संचापासून उद्भवली होती, ज्याचा प्रसार पापपुरुषाचे धर्मशास्त्रज्ञ आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद करीत आहेत. मिलरची पेटी म्हणजे किंग जेम्स वर्जन होती, जी अभ्रष्ट हस्तलिखितांवरून भाषांतरित करण्यात आली होती.

लाओदीकेयीन अॅडव्हेंटिझमच्या चौथ्या पिढीपर्यंत, चर्चने वर्ल्ड कौन्सिल ऑफ चर्चसमध्ये प्रवेश केला होता; ही रोमन चर्च आणि तिच्या कन्यांची एक महासंघटना आहे. अॅडव्हेंटिझमने अनेक वर्षे, आपल्या निद्रिस्त कळपाच्या फायद्यासाठी, असा युक्तिवाद केला की वर्ल्ड कौन्सिल ऑफ चर्चसमध्ये ते फक्त “निरीक्षक” आहेत; परंतु त्या दुष्ट महासंघटनेच्या उपनियमांनी उघड केले की “निरीक्षक” हा दर्जा म्हणजे पूर्ण मतदानाधिकार असलेला सदस्य होय!

त्यांच्या चौथ्या पिढीत त्यांनी “पापाचा मनुष्य” यास दोनदा सुवर्णपदक बहाल केले. त्या पदकांपैकी किमान एका पदकावर ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाविषयीची कॅथलिक समज अंकित करण्यात आली होती; त्यात येशू आपल्या पुनरागमनाच्या वेळी पृथ्वीवर आपला पाय ठेवताना दर्शविला होता, आणि ख्रिस्ताच्या मागे कॅथलिक सूर्य-प्रभामंडळ दाखविण्यात आले होते, तसेच चौथ्या आज्ञेचा कॅथलिक संक्षेपही त्यात समाविष्ट होता, ज्यात फक्त असे म्हटले होते, “शब्बाथ दिवस आठव.” न्यायालयीन कार्यवाहीमध्ये (जी एक कायदेशीर घोषणा असते), जनरल कॉन्फरन्सच्या अध्यक्षाने अशी साक्ष दिली की सेव्हॅन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी पूर्वी पापसत्ताच ख्रिस्तविरोधी आहे असे मानत होती; परंतु त्याच्या मंडळीने बऱ्याच वर्षांपूर्वी त्या विश्वासाला “इतिहासाच्या कचराकुंडीत” टाकून दिले आहे.

चौथी घृणास्पद गोष्ट (पिढी) ती आहे जिथे यरुशलेमच्या मंडळीचे पंचवीस नेते सूर्यापुढे नतमस्तक होतात. प्रगतीशील घृणास्पद गोष्टींची सुरुवात प्रवेशद्वारी उभी करण्यात आलेल्या मत्सराच्या प्रतिमेपासून झाली, ज्याने आरंभच चिन्हित केला. यहूदामधील संदेष्टा अखेरीस धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाबरोबर पुरला जातो, आणि सिंह (बाबेल) त्याला ठार मारतो; कारण तो धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या कार्यपद्धतीकडे परतला, आणि म्हणूनच त्याला हे ओळखता येत नाही की दर्शन स्थापन करणारी रोम आहे; आणि जिथे पापाच्या मनुष्याच्या प्रतीकाद्वारे कोणतेही दर्शन स्थापन केलेले नसते, तिथे शेवटी तुम्ही पापाच्या मनुष्याच्या बाजूनेच जाऊन उभे राहता.

“जे लोक वचनाच्या समजुतीत गोंधळून जातात, जे ख्रिस्तविरोधकाचा अर्थ ओळखण्यात अपयशी ठरतात, ते निश्चितच स्वतःला ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूस उभे करतील.” Kress Collection, 105.

यहूदियाचा संदेष्टा बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्यासोबत पुरला गेला, ज्याने त्याला आपला “भाऊ” म्हणून ओळखले, आणि तो दोन प्रतीकांच्या मध्ये मृतावस्थेत आढळला. “सिंह” हे ख्रिस्तविरोधकास न ओळखण्यातील त्याच्या अपयशाचे प्रतिनिधित्व करत होता, आणि “गाढव” हे इस्लामचे प्रतीक आहे. लाओदीकेयी अॅडव्हेंटिझमने 11 सप्टेंबर, 2001 विषयीच्या आपल्या मौनाद्वारे आधीच दाखवून दिले आहे की तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामविषयक विषयास तो मध्यरात्रीच्या आरोळीचा, उत्तरवर्षावाच्या संदेशाचा विषय म्हणून ओळखत नाही. उत्तरवर्षावाचा संदेश ओळखण्यात अपयश म्हणजे मृत्यू होय! उत्तरवर्षाव 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी सुरू झाला, जेव्हा प्रकटीकरण अठराचा पराक्रमी देवदूत खाली उतरला, जेव्हा न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती खाली फेकल्या गेल्या. “पाऊस” हा एक संदेश आहे, आणि तो प्राप्त करण्यासाठी त्या संदेशास ओळखले गेले पाहिजे.

“आपण उत्तरकालीन पावसाची वाट पाहू नये. जो कोणी आपल्यावर पडणाऱ्या कृपेच्या दवबिंदू आणि सरी ओळखून त्यांचा स्वीकार करील, त्याच्यावर तो येत आहे. जेव्हा आपण प्रकाशाचे तुकडे गोळा करतो, जेव्हा आपण देवाच्या त्या निश्चित करुणांचा मान राखतो—जो आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवावा असे आवडीने इच्छितो—तेव्हा प्रत्येक प्रतिज्ञा पूर्ण होईल. [Isaiah 61:11 quoted.] संपूर्ण पृथ्वी देवाच्या गौरवाने परिपूर्ण होणार आहे.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“संपूर्ण पृथ्वी”ला ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी काय घडले हे माहीत आहे; परंतु जी संदेशरचना तेथून आरंभ होते आणि अखेरीस देवाच्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमय करते, तो संदेश ग्रहण करण्यासाठी त्या संदेशाची ओळख पटली पाहिजे. “ओळख पटणे” या शब्दाचा अर्थ असा आहे: “जाणिवेची कबुली दिली जावो अथवा न दिली जावो, एखाद्या गोष्टीविषयीचे ज्ञान पुन्हा स्मरणात आणणे किंवा परत मिळवणे. आपण एखाद्या व्यक्तीला दूरून ओळखतो, जेव्हा आपल्याला स्मरते की आपण त्याला पूर्वी पाहिले आहे, किंवा आपण त्याला पूर्वीपासून ओळखत होतो. आपण त्याचे मुखवैशिष्ट्ये किंवा त्याचा आवाज ओळखतो.” Webster’s 1828 Dictionary.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी आलेला उत्तरवृष्टीचा संदेश एखादा लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट ओळखू शकण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे त्याने पूर्वी दैवी सामर्थ्याचे हेच प्रगटीकरण पाहिले आहे, हे त्याने ओळखणे. ११ ऑगस्ट १८४० रोजी, इस्लामच्या दुसऱ्या शापाची भविष्यवाणी पूर्ण झाली तेव्हा, प्रकटीकरण दहामधील सामर्थ्यवान देवदूत खाली उतरला. जेव्हा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी इस्लामच्या तिसऱ्या शापाची भविष्यवाणी पूर्ण झाली, तेव्हा प्रकटीकरण अठरामधील सामर्थ्यवान देवदूत खाली उतरला, आणि त्या इतिहासाची परिपूर्ण पुनरावृत्ती झाली; आणि तिसऱ्या शापातील इस्लामाला ओळखण्यात अपयशी ठरणे म्हणजे आधुनिक बाबेलच्या सिंहामुळे येणाऱ्या मृत्यूपर्यंत रानटी अरबी गाढवाने नेले जाणे होय.

एप्रैमचे मद्यपी, जे मुद्रांकित पुस्तक वाचू शकत नाहीत, ते मिलराइट इतिहासाची पुनरावृत्ती पाहू शकत नाहीत; कारण ती ओळख “ओळीवर ओळ” या उत्तरपावसाच्या पद्धतीवर आधारित आहे. मिलराइट इतिहासात देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण शेवटच्या दिवसांत पुनः घडते, ही संकल्पना धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि कॅथलिकतावाद यांच्या पद्धतीद्वारे समर्थित होऊ शकत नाही.

“जो देवदूत तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत सहभागी होतो, तो आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान करणार आहे. येथे जगव्यापी व्याप्तीचे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे कार्य पूर्वकथित केले आहे. १८४०-४४ मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रकटता होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशनरी केंद्रापर्यंत नेण्यात आला, आणि काही देशांमध्ये सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही भूमीत जशी कधी दिसली नव्हती तशी अत्यंत महान धार्मिक जागृती दिसून आली; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली होणाऱ्या सामर्थ्यशाली चळवळीने यांनाही मागे टाकायचे आहे.” The Great Controversy, 611.

आधुनिक इस्राएलचे आंधळे नेते त्यांच्या कार्यपद्धतीमुळे या सत्यास नाकारण्यास बाध्य होतात की, पूर्वीच्या वर्षात जसे झाले होते, तसेच शेवटच्या दिवसांत देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणाची पुनरावृत्ती होईल.

“येथे आपण पाहतो की चर्च—प्रभूचे पवित्रस्थान—हे देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराला प्रथम बळी पडले. वृद्ध पुरुष, ज्यांना देवाने मोठा प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितसंबंधांचे रक्षक म्हणून उभे होते, त्यांनी आपल्यावर सोपविलेला विश्वासघात केला होता. त्यांनी अशी भूमिका घेतली होती की पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कारांची आणि देवाच्या सामर्थ्याच्या ठळक प्रगटीकरणाची आपण अपेक्षा करू नये. काळ बदलला आहे. ही वचने त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: प्रभू ना चांगले करील, ना वाईट करील. तो आपल्या लोकांवर न्यायाने शिक्षा आणील इतका तो दयाळू नाही. अशा प्रकारे ‘शांती आणि सुरक्षितता’ हा घोष त्या मनुष्यांकडून होत आहे, जे पुन्हा कधीही रणशिंगाप्रमाणे आपला आवाज उंचावून देवाच्या लोकांना त्यांचे अपराध आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखवणार नाहीत. हे भुंकणार नाहीत असे मुक्के कुत्रेच अपमानित देवाच्या न्याय्य प्रतिशोधाला भोगतात. पुरुष, कुमारिका आणि लहान मुले सर्व

एकत्र नाश पावतात.” Testimonies, volume 5, 211.

यरुशलेममधील अशिक्षितांवर राज्य करणाऱ्या विद्वान पुरुषांचे लाओदिकीय आंधळेपण त्यांना उत्तरकाळचा पाऊस ओळखू देत नाही; कारण ते केवळ भ्रष्ट बायबलाधारित पद्धतीचा अवलंब करीत नाहीत, तर त्यांच्या खोट्या तर्कशास्त्रातून निघणारे निष्कर्ष त्यांना अशा स्थितीत उभे करतात की, पूर्वीच्या युगांप्रमाणे देवाच्या सामर्थ्याचे कोणतेही भावी प्रगटीकरण ते नाकारणार आहेत. तरीही मलाखी ३ हे दर्शविते की, जेव्हा कराराचा दूत लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, तेव्हा अर्पण प्राचीन दिवसांप्रमाणे असेल.

“खरा साक्षीदार असे घोषित करतो, ‘मला तुझी कर्मे माहीत आहेत.’ ‘पश्चात्ताप कर, आणि आरंभीची कर्मे कर.’ हीच खरी कसोटी आहे, हाच तो पुरावा आहे की देवाचा आत्मा तुमच्या अंतःकरणात कार्य करीत आहे, जेणेकरून तुम्हांला त्याच्या प्रेमाने परिपूर्ण करावे. ‘मी तुझ्याकडे लवकर येईन, आणि जर तू पश्चात्ताप केला नाहीस, तर तुझा दीपस्तंभ त्याच्या जागेवरून काढून टाकीन.’ मंडळी त्या निष्फळ वृक्षासारखी आहे की ज्याने दव, पाऊस आणि सूर्यप्रकाश प्राप्त करून विपुल फळ उत्पन्न केले पाहिजे होते, पण ज्यावर दैवी शोधास पानांशिवाय काहीच आढळत नाही. आपल्या मंडळ्यांसाठी ही किती गंभीर गोष्ट! खरोखरच, प्रत्येक व्यक्तीसाठी किती गंभीर! देवाची सहनशीलता आणि दीर्घक्षमा अद्भुत आहे; पण ‘जर तू पश्चात्ताप केला नाहीस,’ तर तिचा अंत होईल; मंडळ्या आणि आपल्या संस्था दुर्बलतेतून अधिक दुर्बलतेकडे, थंड औपचारिकतेतून मृतत्वाकडे जातील, आणि त्या म्हणत राहतील, ‘मी धनवान आहे, संपत्तीने समृद्ध आहे, आणि मला काहीही गरज नाही.’ खरा साक्षीदार म्हणतो, ‘आणि तुला हे माहीत नाही की तू दीन, दुःखी, दरिद्री, आंधळा आणि नागवा आहेस.’ ते कधी आपल्या स्थितीला स्पष्टपणे पाहतील काय?”

“मंडळ्यांमध्ये देवाच्या सामर्थ्याचे एक अद्भुत प्रगटीकरण होणार आहे; परंतु ज्यांनी प्रभूसमोर स्वतःला नम्र केले नाही, आणि स्वीकारोक्ती व पश्चात्ताप यांद्वारे अंतःकरणाचे दार उघडले नाही, त्यांच्यावर ते कार्य करणार नाही. त्या सामर्थ्याच्या प्रगटीकरणात, जे देवाच्या गौरवाने पृथ्वीला प्रकाशित करते, ते केवळ असे काहीतरी पाहतील की जे त्यांच्या आंधळेपणात त्यांना धोकादायक वाटेल, असे काहीतरी जे त्यांच्या भीतीला उत्तेजित करील, आणि त्याचा प्रतिकार करण्यासाठी ते स्वतःला सिद्ध करतील. कारण प्रभु त्यांच्या कल्पना आणि अपेक्षांनुसार कार्य करीत नाही, म्हणून ते त्या कार्याला विरोध करतील. ‘का,’ ते म्हणतात, ‘आपण देवाचा आत्मा ओळखू नये का, जेव्हा आपण इतकी अनेक वर्षे या कार्यात आहोत?’—कारण त्यांनी देवाच्या संदेशांतील इशारे व विनंत्या यांना प्रतिसाद दिला नाही, तर हट्टाने असे म्हणत राहिले, ‘मी धनवान आहे, संपत्तीने समृद्ध झालो आहे, आणि मला काहीच गरज नाही.’ कौशल्य, दीर्घ अनुभव, हे मनुष्यांना प्रकाशाचे वाहिन्या बनवणार नाहीत, जोपर्यंत ते स्वतःला धार्मिकतेच्या सूर्याच्या तेजस्वी किरणांखाली ठेवत नाहीत, आणि पवित्र आत्म्याच्या दानाने बोलाविलेले, निवडलेले, आणि तयार केलेले होत नाहीत. जेव्हा पवित्र गोष्टी हाताळणारे मनुष्य देवाच्या सामर्थ्यशाली हाताखाली स्वतःला नम्र करतील, तेव्हा प्रभु त्यांना उंच करील. तो त्यांना विवेकसंपन्न पुरुष करील—त्याच्या आत्म्याच्या कृपेने समृद्ध असे पुरुष. त्यांच्या स्वभावातील प्रबळ, स्वार्थी गुण, त्यांचा हट्टीपणा, जगाच्या प्रकाशापासून झळकणाऱ्या प्रकाशात दिसून येईल. ‘मी तुझ्याकडे लवकर येईन, आणि जर तू पश्चात्ताप केला नाहीस, तर तुझा दीपस्तंभ त्याच्या स्थानावरून काढून टाकीन.’ जर तुम्ही प्रभूचा आपल्या सर्व अंतःकरणाने शोध कराल, तर तो तुम्हांस सापडेल.” Review and Herald, December 23, 1890.

यहूदियातील संदेष्ट्याचा मृत्यू आधुनिक बाबेलच्या “सिंह”द्वारे दर्शविला जातो, जो संदेष्ट्यांच्या इतिहासाच्या दर्शनाची स्थापना करणारा भविष्यवाणीतील प्रतीक आहे, तसेच “गाढव”द्वारेही. पवित्र शास्त्रांमध्ये इस्लामचा पहिला उल्लेख तेव्हा आढळतो, जेव्हा इश्माएलचा परिचय “रानटी मनुष्य” असा करून दिला जातो.

आणि तो रानटी मनुष्य होईल; त्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध असेल; आणि तो आपल्या सर्व बंधूंच्या समोर वास करील. उत्पत्ति 16:12.

शास्त्रांतील प्रथम उल्लेखाचा नियम असे सूचित करतो की त्या चिन्हाची सर्व वैशिष्ट्ये त्यात समाविष्ट असतात; कारण देवाचे वचन हे बीज आहे, आणि बीजामध्ये संपूर्ण वनस्पतीला फलित अवस्थेपर्यंत आणण्यासाठी आवश्यक असलेले

सर्व डीएनए अंतर्भूत असते. “रानटी मनुष्य” असा अनुवाद केलेला शब्द हा “रानटी अरबीय गाढव” यासाठीचा शब्द आहे. सत्याच्या शास्त्रांमध्ये “गाढव” हे इस्लामच्या प्रतीकांपैकी एक आहे.

एकोणचाळीसाव्या अध्यायातील यहेज्केलचा जो संदेश मृत हाडांना जीवन देऊन त्यांना उभे राहून एक प्रचंड सैन्य बनवितो, तो तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामाचा संदेश आहे, आणि तो संदेश शेवटच्या दिवसांच्या मध्यरात्रीच्या हाकेला अनुसरून आहे. सिस्टर व्हाईट थेटपणे शिकवितात की ख्रिस्ताचा यरुशलेममध्ये झालेला विजयोत्सवी प्रवेश हा मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करीत होता.

“मध्यरात्रीचा पुकारा हा इतका युक्तिवादने वाहून नेला गेला नव्हता, जरी शास्त्रातील पुरावा स्पष्ट व निर्णायक होता. त्याबरोबर आत्म्यास हालविणारी एक प्रेरक शक्ती चालत होती. तेथे संशय नव्हता, प्रश्नोत्तर नव्हते. ख्रिस्ताच्या यरुशलेममध्ये झालेल्या विजयोत्सवी प्रवेशाच्या प्रसंगी, सण पाळण्यासाठी देशाच्या सर्व भागांतून जमलेले लोक जैतून पर्वतावर लोटले, आणि जेव्हा ते येशूला साथ देणाऱ्या जमावात सामील झाले, तेव्हा त्यांनी त्या क्षणाची प्रेरणा ग्रहण केली आणि या घोषणेला अधिक जोम दिला, ‘परमेश्वराच्या नावाने जो येतो तो धन्य आहे!’ [Matthew 21:9.] त्याचप्रमाणे अँडव्हॅटिस्ट सभांकडे लोटलेल्या अविश्वासूंनाही—काही जिज्ञासेपोटी, काही केवळ उपहास करण्यासाठी—या संदेशाबरोबर असलेल्या खात्रीदायक सामर्थ्याची जाणीव झाली, ‘पाहा, वर येत आहे!’” Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण हा शेवटच्या दिवसांत उघडला जाणारा अंतिम संदेश आहे, आणि त्यात तिसऱ्या शापातील इस्लामचा समावेश आहे. ख्रिस्त, जो उघडला जाणारा संदेश आहे, जेव्हा यरुशलेममध्ये प्रवेश केला, आणि अशा रीतीने शेवटच्या दिवसांतील मध्यरात्रीच्या घोषणेचे प्रतिरूप ठरला, तेव्हा तो एका “गाढवावर” वाहून नेण्यात आला (त्याचा संदेश वाहून नेण्यात आला). ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचा अंतिम संदेश इस्लामद्वारे वाहून नेला जातो.

इस्लाम हा होता, आहे, आणि राहीलही—एक वन्य मनुष्य—जसा वन्य अरब गाढवाने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला आहे; आणि ज्यांना पाहण्याची इच्छा आहे (आणि असे न पाहू इच्छिणारे अनेक आहेत), ते सहजपणे “ओळखू” शकतात की सध्या इस्लामकडून चालविले जात असलेले युद्ध हे वन्य वेडेपणाचे आहे. परलोकात काही महान लैंगिक प्रतिफल मिळेल, या विश्वासाने आत्महत्या करण्याची तयारी ही सैतानी वेडेपणा आहे. इस्लामचा पहिला उल्लेख याच गोष्टीची ओळख करून देत होता की इस्लाम हा एक वन्य मनुष्य असेल.

इस्लामचे युद्ध तिसऱ्या शोकविपत्तीच्या वाढत चाललेल्या युद्धाशी लढण्यासाठी संपूर्ण मानवजातीला एकत्र आणते. इस्लाम हा एक-जागतिक शासनाच्या अंमलबजावणीमागील भविष्यवाणीजन्य तर्क आहे, आणि जागतिकतावादी असे शिकवतात की दुसऱ्या महायुद्धानंतर त्यांनी जाणीवपूर्वक यहुद्यांना इस्राएलच्या भूमीत पुन्हा आणले, जेणेकरून यहुद्यांविषयी इस्लामच्या प्राचीन द्वेषाचा उपयोग करून ते तिसरे महायुद्ध आरंभ करू शकतील. जागतिकतावादी असा विश्वास बाळगतात, आणि अनेक दशकांपासून शिकवत आले आहेत, की त्यांच्या एक-जागतिक शासनाची स्थापना घडवून आणण्यासाठी त्यांना तिसऱ्या महायुद्धाची आवश्यकता भासेल. जागतिकतावाद्यांच्या भ्रष्ट प्रेरणा, त्यांच्या स्वतःच्या शब्दांत व्यक्त झालेल्या, इस्लामच्या बायबलनिष्ठ भूमिकेशी सुसंगत ठरतात.

इश्माएलच्या भविष्यसूचक स्वभावातील कदाचित सर्वांत गंभीर घटक असा आहे की, ज्या वचनात त्याचा प्रथम उल्लेख आढळतो, त्यात हे सत्य प्रकट होते की त्याचा आत्मा, जो “रानटी मनुष्याचा” आत्मा आहे, “आपल्या सर्व भावंडांसमोर वास करतो.” तिसऱ्या धिक्कारामध्ये केवळ कट्टर इस्लामच्या काही पंथांचाच सहभाग असेल, ही कल्पना देवाच्या वचनाशी सुसंगत ठरत नाही. प्रत्येक धर्मसमूहात काही दुष्ट व्यक्ती असतात, आणि मुस्लिम धर्मातील बहुसंख्य लोक शांतिप्रिय नागरिक आहेत, हा सर्वमान्य राजकीयदृष्ट्या ग्राह्य दृष्टिकोन त्यांच्या स्वतःच्या पवित्र ग्रंथाशी किंवा बायबलशीही जुळत नाही.

कुरआन असे शिकवते की अल्लाहच्या प्रत्येक अनुयायाचे कर्तव्य म्हणजे संपूर्ण जगाला शरिया कायद्याच्या अधीन आणणे; आणि उत्पत्तीच्या पुस्तकातील इस्लामचा पहिला उल्लेख असा ओळख करून देतो की इश्माएलचा “रानटी

मनुष्य” हा आत्मभाव इस्लामच्या प्रत्येक अनुयायामध्ये असेल. कुरआन आपल्या अनुयायांना थेट असे शिकवते की ज्या प्रदेशांत त्यांना अजून लोकसंख्येवर आपले धार्मिक शासन लादण्याची क्षमता प्राप्त झालेली नसते, तेथे त्यांनी सभ्यतेचा दिखावा करावा, अगदी कॅथोलिक धर्माप्रमाणे.

यहूदाहातून आलेल्या संदेष्ट्याने यरोबामाच्या राज्याची प्रथम स्थापना झाली तेव्हा त्याचा सामना केला. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची सुरुवात 1844 मध्ये झाली, आणि त्याच वेळी अतिपवित्र स्थानी प्रवेश करून देवाची व्यवस्था, ज्यामध्ये सातव्या दिवसाचा शब्बाथ समाविष्ट होता, शोधून काढणाऱ्या मिलराइट अॅडव्हेंटिझमने त्याचा तत्काळ सामना केला. मिलराइट अॅडव्हेंटिझमला, यिर्मयाच्या प्रतीकाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, देवाकडे परत येण्यास सांगितले गेले, परंतु “उपहास करणाऱ्यांच्या सभेकडे” कधीही परत जाऊ नये, असेही सांगितले गेले. यहूदाहातून आलेल्या संदेष्ट्याला तो ज्या मार्गाने आला त्याच मार्गाने परत जाऊ नये, तसेच बेथेलच्या खोल्या संदेष्ट्याचे अन्न वा पाणी ग्रहण करू नये, असे सांगितले गेले; परंतु त्याने तसेच केले. यहूदाहातून आलेल्या संदेष्ट्याच्या मृत्यूला प्रतीकात्मकरीत्या दोन चिन्हांच्या मध्ये ठेवण्यात आले, जी पोपसत्ता आणि इस्लाम यांचे प्रतिनिधित्व करीत होती. लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमला ही दोन सत्ये दिसू शकत नाहीत; कारण 1863 मध्ये त्यांनी स्वतःचे आध्यात्मिक डोळे फोडून घेतले, आणि अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्त्वांची स्थापना करण्यासाठी विल्यम मिलर यांनी वापरलेल्या रत्नांना व कार्यपद्धतीला झाकून टाकण्याची प्रक्रिया सुरू केली, आणि त्यांच्या जागी बनावट नाणी व रत्ने, तसेच धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि कॅथोलिक धर्माची कार्यपद्धती स्थापित केली.

“धूळ झाडणारा मनुष्य” आता आपल्या मजल्यावर झाडू मारत आहे, रत्ने पुन्हा मिळवून त्यांना आपल्या मेजावर ठेवण्यासाठी मिलरकडे देत आहे; परंतु १८४४ मध्ये त्याचे लोक म्हणून उभे केले गेलेले अवशेषजन आपणच आहोत, या विश्वासामुळे अॅडव्हेंटिझम आंधळे झाले आहे.

आणि आपल्या मनात असे म्हणू नका, की आम्हाला पिता म्हणून अब्राहाम आहे; कारण मी तुम्हांला सांगतो की, देव या दगडांपासून अब्राहामाकरिता संतती उत्पन्न करण्यास समर्थ आहे. आणि आताही झाडांच्या मुळाशी कुन्हाड ठेवलेली आहे; म्हणून जे प्रत्येक झाड चांगले फळ आणीत नाही, ते तोडून अग्नीत टाकले जाते. मी तर पश्चात्तापासाठी तुम्हांला पाण्याने बाप्तिस्मा देतो; परंतु जो माझ्या मागून येत आहे तो माझ्यापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे; त्याच्या पादत्राणे उचलण्यासही मी योग्य नाही; तो तुम्हांला पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने बाप्तिस्मा देईल. ज्याच्या हातात सुप आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, आणि आपला गहू कोठारात जमा करील; परंतु भूसा तो न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील. मत्तय 3:9-12.

लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझम प्रभूच्या तोंडातून वांतीप्रमाणे बाहेर टाकले जाईल, फक्त त्या व्यक्तींचा अपवाद राहिल जे कदाचित पश्चात्ताप करतील. लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझम त्याच थडग्यात पुरले जाणार आहे ज्यात मिलरचा संदेश नाकारणारे पूर्वीचे करारबद्ध लोक पुरले गेले आहेत, कारण ते आता एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या संबंधात, तसेच, पूर्वीचे करारबद्ध लोक आहेत. १८६३ मधील बंडखोरी यहूदामधून आलेल्या त्या संदेष्ट्याद्वारे चित्रित केली आहे, ज्याने राजा योशीयाची भविष्यवाणीही सोडून ठेवली.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जगासारखे होण्याऐवजी, आपण जगापासून अधिकाधिक वेगळे होत जावे. देवाच्या सत्याविरुद्ध पराकोटीचा प्रयत्न करण्यासाठी सैतानाने मंडळ्यांबरोबर संधान बांधले आहे आणि पुढेही बांधत राहिल. देवाच्या लोकांनी जगावर आक्रमक प्रभाव पाडण्यासाठी जे काही केले जाईल, ते अंधकाराच्या शक्तींकडून ठाम विरोधास कारणीभूत ठरेल. शत्रूचा अंतिम महान संघर्ष अत्यंत निर्धारपूर्वक होईल. तो अंधकाराच्या शक्ती आणि प्रकाशाच्या शक्ती यांच्यामधील शेवटचा युद्धसंघर्ष असेल. देवाचे प्रत्येक खरे लेकूरू ख्रिस्ताच्या बाजूने शूरपणे लढेल. जे या महान संकटकाळात स्वतःला देवापेक्षा जगाच्या अधिक बाजूने राहू देतात, ते शेवटी स्वतःला पूर्णपणे जगाच्या बाजूला उभे करतील. जे वचनाच्या त्यांच्या समजुतीत गोंधळून जातात, जे ख्रिस्तविरोधकाचा अर्थ पाहण्यात अपयशी ठरतात, ते निश्चितच ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूला उभे राहतील. आता आपल्यासाठी

जगाशी एकरूप होण्याची वेळ नाही. दानिएल आपल्या भाग्यात आणि आपल्या स्थानात उभा आहे. दानिएल आणि योहान यांच्या भविष्यवाण्या समजून घेतल्या पाहिजेत. त्या एकमेकींचा अर्थ उलगडतात. त्या जगाला अशा सत्यांचा बोध करून देतात की जे प्रत्येकाने समजून घेतले पाहिजेत. या भविष्यवाण्या जगात साक्ष ठरल्या पाहिजेत. या अंतिम दिवसांत त्यांच्या पूर्णतेद्वारे त्या स्वतःच स्वतःचे स्पष्टीकरण करतील.”

“परमेश्वर जगाला त्याच्या अधर्माबद्दल शिक्षा करणार आहे. ज्या धार्मिक समुदायांनी त्यांना देण्यात आलेला प्रकाश व सत्य नाकारले आहे, त्यांनाही तो शिक्षा करणार आहे. पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचा संगम असलेला महान संदेश जगाला द्यावयाचा आहे. हाच आमच्या कार्याचा मुख्य भार असला पाहिजे. जे खरोखर ख्रिस्तावर विश्वास ठेवतात, ते यहोवाच्या नियमशास्त्राशी उघडपणे अनुरूप राहतील. शब्बाथ हा देव आणि त्याच्या लोकांमधील चिन्ह आहे, आणि शब्बाथ पाळण्याद्वारे देवाच्या नियमशास्त्राशी आमचे अनुरूपत्व आम्ही दृश्यमान करावयाचे आहे. तो देवाच्या निवडलेल्या लोकांमध्ये आणि जगामध्ये भेद दर्शविणारे चिन्ह असला पाहिजे. देवाशी सत्यनिष्ठ राहणे फार महत्त्वाचे आहे. यामध्ये आरोग्यसुधारणा अंतर्भूत आहे. याचा अर्थ असा की आमचा आहार साधा असला पाहिजे आणि आम्ही सर्व बाबतीत संयमी असले पाहिजे. जेवणाच्या ताटांवर नेहमी दिसणारे अन्नाचे अनेक प्रकार आवश्यक नसतात, उलट अत्यंत अपायकारक असतात. मन आणि शरीर यांना आरोग्याच्या सर्वोत्तम स्थितीत राखले पाहिजे. ज्यांना देवाच्या ज्ञानात व भयात शिक्षण मिळाले आहे, अशांच्यावर जबाबदाऱ्या सोपविण्यासाठी निवड झाली पाहिजे. जे दीर्घकाळ सत्यात असूनही धार्मिकतेची शुद्ध तत्त्वे आणि दुष्टतेची तत्त्वे यांतील भेद ओळखू शकत नाहीत, ज्यांची न्याय, दया आणि देवप्रेम यांविषयीची समज धूसर झाली आहे, अशांना जबाबदारीतून मुक्त केले पाहिजे.”

“देवाला आपल्या लोकांनी शिकावयास अत्यंत महत्त्वाचे धडे आहेत. हे धडे यापूर्वी शिकले गेले असते, तर त्याचे कार्य आज ज्या स्थितीत आहे त्या स्थितीत आले नसते. एक गोष्ट केलीच पाहिजे. सेवकांपासून किंवा जबाबदारीच्या पदांवरील पुरुषांपासून त्यांची अप्रसन्नता ओढवून घेण्याच्या भीतीने सत्य लपवून ठेवू नये. आपल्या संस्थांशी असे पुरुष जोडलेले असले पाहिजेत की जे नम्रतेने व शहाणपणाने देवाचा संपूर्ण मनोदय घोषित करतील. ज्यांनी शारीरिक सुरक्षिततेत व किमतीवर त्याच्या कारभाराविषयी तुच्छता दाखविली आहे, त्यांच्याविरुद्ध देवाचा क्रोध प्रज्वलित झाला आहे. ते त्या कार्याच्या समृद्धीला संकटात टाकीत आहेत.”

“प्रत्येक खोटा मार्ग हा एक फसवणूक आहे, आणि तो टिकवून धरला गेला, तर शेवटी विनाश घडवून आणील. म्हणून प्रभु अशा लोकांना, जे खोट्या योजना टिकवून ठेवतात, नाश पावू देतो. ज्या वेळी स्तुती आणि खुशामत ऐकू येत असते, त्याच वेळी आकस्मिक विनाश येतो. असे काही जण आहेत की, इतरांना अविश्वासूपणामुळे मिळालेल्या ताडनाविषयी जाणून असूनही, इशान्याकडून वळून जातात. हे दुष्पट अपराधी आहेत. त्यांनी प्रभूची इच्छा जाणली, आणि ती पूर्ण केली नाही. त्यांची शिक्षा त्यांच्या अपराधाच्या प्रमाणात असेल. त्यांनी प्रभूच्या वचनाकडे लक्ष दिले नाही.” Kress Collection, 105, 106.